

11.12.2000

3. 04. 2000

K.br. 121/99

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U LESKOVCU, u veću sastavljenom od, sudije Gorana Petronijevića, kao predsjednika veća, sudija porotnika Sparavalo Dušana i Zivković Tihomira, kao članova veća, sa zapisničarem Ljiljanom Mirjačić, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog **DRITON BERISA** i drugih, zbog krivičnog dela udruživanja radi neprijateljske delatnosti iz člana 136. stav 2. u vezi stava 1. u vezi člana 125. KZ SRJ, rešavajući po optužnici OJT u Paći Kt.br. 169/98 od 10. 02. 1999. godine, a koja je preuzeta od strane OJT-a u Leskovcu aktom Kt.br. 166/99 od 14. 10. 1999. godine, po održanom glavnom i javnom pretrazu, dana 14. 02. 2000 godine, a po prethodnom saslušanju zamenika OJT-a u Leskovcu Vojislava Soškića, branioca okrivljenih - advokata Teki Bokšića, Husnijom Bitići i Dragana Zonjića, kao i samih okrivljenih, je doneo i javno objavio

P R E S U D U

Okrivljeni DRITON BERISA, iz Djakovice, ulica Gara Lazara br. 135, rođen 4. 09. 1979. godine, u Djakovici, od oca Osmana i majke Zuse, rođene Marseli, neoženjen, bez zaposlenja, pismen, albanac, državljanin SRJ, nalazi se u pritvoru od 11. 08. 1998. godine.

Okrivljeni MARKO LJUZ, iz Noca, Opština Djakovica, rođen 4. 05. 1975. godine, u Rmocu od oca Ndue i majke Magdalene, rođene Krasnici, pismenog oženjenog, bez dece, automehaničara, albanc, državljanin SRJ, vojsku služio 1991. godine, u Mostaru, nalazi se u pritvoru od 11. 08. 1998. godine.

Okrivljeni HADŽIJA REDŽEP, iz Djakovice, ulica Narodnih heroja br. 19, rođen 1975. godine, u Djakovici, od oca Zenelja i majke Kade, rođene Muhadraj, pismen, oženjen, radnik, albanac, državljanin SRJ, nalazi se u pritvoru od 20. 08. 1998. godine,

Okrivljeni HADŽIJAJ ISUD, iz Djakovice, selo nec, rođen 11. 06. 1970. godine, u Djakovici od oca Adžije i majke Mone, rođene Alija, pismen, poljoprivrednik, oženjen otac petoro dece, nalazi se u pritvoru od 16. 09. 1998. godine,

K R I V I S U

STO SU:

U nameri ugrožavanja ustavnog uređenja i bezbednosti SRJ, u vremenskom periodu maj-juli 1998. godine, u selu Nec, Opština Djakovica, postali pripadnici DTG u okviru terorističke organizacije u okviru tzv. "OVK" radi vršenja krivičnog dela terorizma iz člana 125. KZSRJ, koja sa pozicija albanskog separatizma vrši oružane napade na pripadnike MUP-a Republike Srbije i pripadnike Vojske Jugoslavije, građane srpske i crnogorske nacionalnosti i njihove objekte i pripadnike albanske nacionalne manjine koji pokazuju lojalnost prema Republici Srbiji i Saveznoj Republici Jugoslaviji i vrše i druge akte nasilja kojima je stvoreno osećanje nesigurnosti kod građana na način što je:

Okrivljeni Driton Beriša, dana 22.07.1998. godine, kao dobrovoljac pristupio Diverzantsko--terorističkoj grupi sela Nec i postao njen pripadnik te se odmah zadužio oružjem i municijom sa kojom je čuvao stražu na ulazu u selo Nec sa ciljem da u slučaju nailaska pripadnika MUP-a Republike Srbije na njih otvori oružanu vatru, pa je kao pripadnik DTG Sela Nec bio na vojnoj obuci i nastavi.

Okrivljeni MARKO LJUZ postao pripadnik Diverzantsko-terorističke grupe sela Nec i odmah se zadužio oružjem i municijom sa kojom je čuvao stražu na ulasku u selo Nec, sa ciljem da u slučaju nailaska pripadnika MUP-a Republike Srbije na njih otvori vatru, pa kao pripadnik DTG sela Nec položio zakletvu i otišao u Republiku Albaniju radi kupovine oružja i municije.

Okrivljeni HADŽIJA REDŽEP postao pripadnik DTG za selo Nec, odmah počeo sa radom na kopanju rovova, tranšea i izgradnji bunkera na prilazima u selu Nec.

Okrivljeni HADŽIJAJ ISUF dana 28. 06. 1998. godine, kao dobrovoljac, pristupio DTG sela Nec i postao njen pripadnik, te se odmah zadužio oružjem i municijom sa kojom je čuvao stražu na ulazu u selo Nec sa ciljem da u slučaju nailaska pripadnika MUP-a Republike Srbije na njih otvori vatru, pa je kao pripadnik Diverzantsko-terorističke grupe za selo Nec bio na vojnoj obuci i nastavi,

- čime je svako od okrivljenih izvršio po jedno krivično delo udruživanja radi neprijateljske delatnosti iz člana 136. stav 2. u vezi člana 126. KZ SRJ.

Primenom napred navedenih zakonskih propisa i odredbi članova 33, 38, 41 i 50. KZ SRJ, *SUD IH*

O S U D J U J E

NA KAZNE ZATVORA I TO:

- Okrivljenog DRITON BERISU NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 4. (ČETIRI) GODINE, u koju kaznu se okrivljenom uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 11. 08. 1998. godine, kada je lišen slobode, pa nadalje.

okrivljenog MARKA LJUŽIA NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3. (TRI) GODINE, u koju kaznu se okrivljenom uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 11. 08. 1998. godine, pa nadalje.

- okrivljenog HADŽIJA REDŽEPA, NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 2. (DVE) GODINE, u koju kaznu se okrivljenom uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 20. 08. 1998. godine, pa nadalje.

- okrivljenog HADŽIJAJ ISUFA NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1. (JEDNE) GODINE I 5. (PET) MESECI, u koju kaznu se okrivljenom uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 16. 09. 1998. godine, pa nadalje.

OBAVEZUJU SE okrivljeni da na ime troškova krivičnog postupka plate iznos od 640. dinara, a na ime paušala iznos od po 3.000 dinara, sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom OJT-a u Peći kt.br. 169/98 od 10. 02. 1999. godine, a koja je preuzeta od strane OJT-a u Leskovcu aktom kt.br. 166/99 od 14. 10. 1999. godine, okrivljenima je stavljeno na teret izvršenje krivičnog dela udruživanja radi neprijateljske delatnosti iz člana 136. stav 2. u vezi sa stav 1. u vezi člana 126. KZ SRJ. Na glavnom pretresu zamenik OJT-a je ostao pri podnetoj optužnici, te je predložio da sud okrivljene ogłosi krivim i kazni po zakonu, a u daljem predlogu da u odnosu na iste produži pritvor posle donošenja presude.

U iskazu iz prethodnog postupka okrivljeni Bariša

Driton je objasnio da, dok je boravio kritičnom prilikom u selu Nec da je bio smešten u jednoj kući zajedno sa još 12 ljudi kao i da su svi pritom bili naoružani. Naveo je da, je poluautomatsku pušku sa 10 metaka dobio od čoveka po imenu Gzim a koji je bio obučen u vojnu uniformu, te da je tom prilikom komandant bio Anton Mikoč koji je bio naoružan automatom. Istakao je da za prvih 7 dana boravka u selu Necu je išao na kopanje rovova, te da je komandant vojne policije u selu Nec bio Nuo Biblikač. Objasnio je da, je početkom jula 1998. godine pobegao iz sela Nec u Biakovicu. Na glavnom pretresu okrivljeni je u odbrani poricao iskaz iz prethodnog postupka tako što je objasnio da on nije kritičnom prilikom bio zadužen sa vojnim naoružanjem te da nije kopao rovove i čuvao strazu u selu Nec.

U odbrani okrivljeni Marko Ljuz je objasnio da su 10. jula 1998. godine kod njega kući došla dvojica nepoznatih muškaraca koji su bili u uniformi "OVK" te da su mu tom prilikom dali jednu automatsku pušku sa 30 metaka. Istakao je da je on 25. jula 1998. godine, noću sa familijom otišao u selo Korenicu kod svog zeta Marku Marjana a koji ga je 6. avgusta 1998. godine, odveo kod svedoka Micunović Dragana koji je bio tom prilikom major u JNA, te da su niemu zatim pušku sa municijom predali. Naveo je da, ga je zatim policija uhapsila i lišila slobode.

Okrivljeni Hadžija Redžep u odbrani je objasnio da, on nikada nije bio član "OVK" sela Nec kao i da nikada nije zadužio neko oružje niti da je učestvovao u akcijama Diverzantsko-terorističke grupe protiv policije Republike Srbije ili Vojske Jugoslavije.

Okrivljeni Hadžijai Isuf u iskazu iz prethodnog postupka je objasnio da, kritičnom prilikom u selu Nec je postojala DTG tzv. "OVK" da je formiran štab DTG čiji je komandant bio Nik Hiseni, a da su zamenici bili Gzim Biblikač i Nik Knisi, te da je štab bio smešten kod Prane kao i da je u selu bila formirana vojna policija "OVK" čiji su članovi nosili crne vojne uniforme i da je njihov

komandant bio Nuo Bibljekaj. Naveo je da mu je Gzim Bibljekaj jednom prilikom rekao da mora da uzme oružje i da pristupi "OVK" te da je on to odbio i da ga je potom Nik Knjiši rasporedio da radi u kuhinji zajedno sa kuvarem Det Paljajem, a gde je ostao sve do dolaska vojske Jugoslavije. Istakao je, da je po naredbi štaba formirana jedna grupa ljudi sela Nec koja je otišla u Republiku Albaniju radi ilegalne dopreme vojnog naoružanja za potrebe "OVK", te da su u Republiku Albaniju između ostalih članova "OVK" otišli i: Bibljekaj Gzim, Knjiši Nik, Nikaj Anton, Krasnići Sokolj, Saban Goljaj kao i okrivljeni Marko Ljuž. Objasnio je, da je ova grupa potom iz Republike Albanije u selo donela od vojnog naoružanja i opreme i to: automatske puške, poluautomatske puške, jedan teški mitraljez "guljinov", više minobacača, zolja, ručne bacače, bestrzajni top, ručne bombe kao i veću količinu vojne opreme, kao i da je zatim isto naoružanje podeljeno članovima "OVK" sela Nec. Istakao je, k da zna da su svi članovi "OVK" u selu položili zakletvu na vernost "OVK" kao i da je u selu Saban Goljaj održavao vojnu obuku članova "OVK" a koja se sastojala u rukovanju oružjem, inženjerijskom uredjenju terena i kopanju rovova i bunkera, te postavljanju mitraljeskih gnezda. Naveo je da su u selu po naredjenju štaba DTG organizovane straže i to na sedam stražarskih mesta, te da je iste organizovao Gzim Bibljekaj, k kao i da su stražu davali svi članovi "OVK", sela Nec. Istakao je da, je tokom juna i jula 1998. godine Saban Goljaj sa jednom grupom pripadnika "OVK" napadao pripadnike policije Republike Srbije i vojske Jugoslavije, na putu prema selu Ponoševac. Objasnio je da, je u toku avgusta 1998. godine, pobeo iz sela Nec u Djakovicu gde je otišao kod svoje porodice i da kada se potom vratio u selo Nec da ga je uhapsila policija. Na glavnom pretresu u odbrani okrivljeni je izmenio i dopunio iskaz iz prethodnog postupka tako što je objasnio, da je on kritičnom prilikom u kuhinji radio samo sedam dana, te da je potom pobeo u Djakovicu ko svoje porodice i da pošto mu je supruga izgubila ličnu kartu, da je on otišao u SUP da bi rešio to pitanje, kada je bio uhapšen i lišen slobode.

Proveravajući odbrane okrivljenih sud je na glavnom pretresu uz saglasnost stranaka pročitao iskaze svedoka saslušanih u prethodnom postupku i to: Sten Hadžije od 28. 12. 1998. godine, Kris Tačija, Mark Epaja, Mark Abazija, Tom Dedaja, Marjan Markua, svi od 17. 12. 1998. godine, Nikole Mićunovića od 15. 01. 1999. godine i Čari Hekurana od 25. 01. 1999. godine, te izvršio uvid u izveštaj ORDB Peć od 24. 11. 1998. godine, spise Diverzantsko-terorističke grupe sela Nec signiranih u predmetu od broja 68 do broja 84 fotodokumentaciju broj 333/98 od 10. 08. 1998. godine i KU-4146 od 12. 08. 1998. godine, dnevnik ratne zone Kujtima Sokolja sa spiskovima zaduženja i obuke signirane u predmetu od strane 101 do strane 161, 14 posebnih fotografija pripadnika "OVK" sela nec, kao i izveštaj iz Kaznene evidencije za okrivljene.

Sud je imao u vidu i druge dokaze i predloge ali ih ovde posebno ne navodi jer smatra da nisu od bitnog uticaja na utvrđeno činjenično stanje.

Iz iskaza svedoka Mark Abazi, Tom Dedaja i Ekuran Čarija a koji su saglasni u pogledu bitnih elemenata proizilazi da ovi svedoci neznaju da li u selu Nec kritičnom prilikom je bila formirana DTG tzv. "OVK".

Iz iskaza svedoka marjan Marku i Nikole Mićunovića - majora JNA a koji su saglasni u pogledu bitnih elemenata proizilazi da je okrivljeni Marko Ljuz kritičnom prilikom predao od vojnog naoružanja jednu automatsku pušku sa 100 metaka i jedan puškomitraljez.

Iz iskaza svedoka Stend Hadžije i Krist tačija koji su saglasni u pogledu bitnih elemenata, proizilazi da je kritičnom prilikom u selo Nec postojala tzv. "OVK" da je osnovan štab "OVK" čiji je komandant bio Nik Hisen, da su članovi "OVK" bili u vojnim uniformama sa oznakom "OVK" da je formirana vojna policija kojom je rukovodio Nuo Bibljekaj, da su zakletvu na vernost položili svi članovi "OVK" iz sela Nec uključujući i okrivljenog Hadžiju Isufa kao i da su

članovi "OVK" sela Nec napadali vojsku i policiju na putnom pravcu Djakovia-Ponoševac.

Iz izveštaja ORDB Peć od 24. 11. 1998. godine se utvrđuje da, su pripadnici DTG tzv. "OVK" sela Nec u toku juna i jula meseca 1998. godine u više navrata napadali policiju Republike Srbije na putnom pravcu Djakovica-Ponoševac, te da su 3. 08. 1998. godine, oko 15 časova izvršili takodje teroristički napad na pripadnike policije i to u selu Nec kojom prilikom je pricinjena veća materijalna šteta i uništeno jedno vozilo policije marke "Pinck gauer".

Iz fotodokumentacije UV br. 333/98 od 10. 08. 1998. godine i Ku. 4146 od 12. 08. 1998. godine se utvrđuje izgled terorista pripadnika DTG tzv. "OVK" sela Nec, u vojnim uniformama sa oznakom "OVK" naoružanim vojnim naoružanjem, na području sela Nec i to: Gzim Biblićekaj, Nikaj Anton, Grezda Bekim, Golja Saban, Gaši Gazmend, Gaši Bekim, Kniši Djon, Kniši Nik, Kniši Kened, Knišu Mus, a posebno na slici signiranim brojem 6, a označenim pod rednim brojem 3 nalazi se okrivljeni Hadžija Redžep sa ostalim pripadnicima DTG sela Nec, pored iskopanih rovova utvrđenih džakovima napunjenim sa zemljom.

Iz posebnih fotografija pripadnika "OVK" sela Nec se utvrđuje položaj bunkera i tranšea iskopanih kritičnom prilikom na prilazima sela Nec, izgled naoružanih pripadnika "OVK" sela Nec u vojnim uniformama sa oznakama "OVK" i to: Kniši Kened, Anton Nikaj, Marko Kniši, Son Marku, kao i okrivljenog Driton Beriše naoružanog sa automatskom puškom i puškomitraljezom.

Iz spisa štabaDTG tzv. "OVK" sela Nec označene u predmetu pod brojem 68 do broja 84 se utvrđuje da i to iz spiska dobrovoljaca Diverzantsko-terorističke grupe da na strani signiranim brojem 78 a pod rednim brojem 48 se nalazi ime i prezime kao i datum rođenja okrivljenog Driton Beriše, dok iz spisa straže DTG i to na strani signiranoj brojem 81 a pod rednim brojem 29 nalazi ime i prezime

okrivljenog Marku Ljuza.

Iz dnevnika ratne zone Kujtima Sokolja sa spiskovima straža i obuke signiranim u predmetu od broja 101 do broja 161 se utvrđuje i to: iz službene beleške sačinjene od komandanta vojne policije u selu Nec Nua Biblijekaja, signirane u predmetu pod brojem 122 i 123 da se okrivljeni Beriša Driton kritičnom prilikom dobrovoljno prijavio u "OVK", iz spiskova članova DTG sela Nec signiranim u predmetu pod brojem 124 i 139, da se pod rednim brojem III-10 nalazi ime i prezime okrivljenog Isufa Hadžijaj, iz spiskova članova DTG sela Nec signiranim u predmetu pod brojem 154 a pod rednim brojem II-12 nalazi se ime i prezime okrivljenog Ljuz Markua, te da se i u spiskovima straža signiranim u predmetu pod rednim brojevima 143 i 157 nalazi ime i prezime okrivljenog Marku Ljuza.

Analizom odbrane okrivljenih kao i svih izvedenih dokaza u mislu člana 15. i 347. ZKP-a sud je utvrdio činjenično stanje i odlučio kao u izreci nalazeći da su se za to stekli svi zakonski razlozi.

Naime, u maju - junu mesecu 1998. godine, u selu Nec - 50 Djakovica, formirana je DTG tzv. "OVK" za isto selo, za komandanta štaba DTG izabran je Nik Hisen, zamenici su bili Gzim Biblijekaj i Nik Kniši, te je štab smešten u kući Koli Prene. Tom prilikom u selu Nec je formirana i vojna policija tzv. "OVK" čiji su pripadnici nosili crne vojne uniforme, a čiji je zapovednik bio Nuo Biblijekaj. Zatim je štab doneo odluku da pripadnici DTG sela Nec odu u Republiku Albaniju radi ilegalne dopreme vojnog naoružanja za potrebe "OVK". U Republiku Albaniju je potom pored Biblijekaj Gzima, Kniši Mika, Nikaj Antona, Krasnići Sokolja, Sabana Goljaja otišao kao član "OVK" i okrivljeni Marko Ljuz. Potom je ova grupa iz Republike Albanije u selo Nec od vojnog naoružanja donela i to: automatske puške, poluautomatske puške, jedan mitraljez "guljinov", više minobacača, zolja, ručne bombe, kao i veću količinu vojne opreme. Zamenik komandanta štaba DTG Gzim Biblijekaj je doneto naoružanje i vojnu opremu podelio članovima "OVK" u selu Nec, a kojom prilikom su

vojno naoružanje zadužili i okrivljeni Marko Ljuza i Hadžijaj Isuf. U toku juna-jula meseca 1998. godine, pripadnici DTG tzv. "OVK" sela Nec kojom je komandovao Šaban Golijaj su izvršili više terorističkih napada na pripadnike Vojske Jugoslavije i policije Republike Srbije na putnom pravcu Ponoševac-Diakovica. 22. 07. 1998. godine, okrivljeni Driton Beriša se dobrovoljno prijavio u selo Nec i to komandantu vojne policije Muo Biblijekaju radi uključivanja u redove "OVK" sela Nec, kojom prilikom je zadužio vojno naoružanje. Po naredjenju štaba DTG u selu kao i na prilazima sela iskopani su rovovi, tranše i bunker, u čijem kopanju i izgradnji je pored ostalih pripadnika "OVK" učestvovao i okrivljeni Hadžija Redžep. Svi članovi DTG sela Nec položili su zakletvu na vernost "OVK" uključujući i okrivljene Driton Berišu, Marku Ljuza, Hadžija Redžepa i Hadžija Isufa. Šaban Golijaj je u selo održavao vojnu obuku članova DTG koja se sastojala u rukovanju vojnim naoružanjem inženjeriskom uredjenju terena te postavljanju mitraljeskih gnezda, a koji su pored ostalih članova DTG prošli i okrivljeni Marko Ljuza i okrivljeni Hadžijaj Isuf. Po naredjenju štaba davane su straže u selu a koje je na sedam stražarskih mesta organizovao Gzim Biblijekaj, a straže su kritičnom prilikom davali svi članovi DTG tzv. "OVK" sela Nec uključujući i okrivljenog Driton Berišu, Marku Ljuza i Hadžijaj Isufa. 3. 08. 1998. godine, pripadnici DTG sela Nec izvršili su teroristički napad oko 15 časova na pripadnike policije i to u selu Nec kojom prilikom je počinjena veća materijalna šteta i uništeno jedno vozilo policije marke "Pince gauer".

Pravnom analizom napred utvrdjenog činjeničnog stanja, sud nalazi da su se u radnjama okrivljenih kritičnom prilikom sva bitna obeležja krivičnog dela udruživanja radi neprijateljske delatnosti iz člana 136. stav 2. u vezi člana 2. u vezi stava 1. u vezi člana 125. KZ SRJ. Naime, okrivljeni su u vreme i mesto opisanim kao u izreci i to: Driton Beriša zadužio oružje i municiju, čuvao stražu i položio zakletvu na vernost "OVK". Marko Ljuza je zadužio oružje i municiju i čuvao stražu i pohadjao vojnu obuku. Hadžija Redžep je učestvovao sa ostalim pripadnicima DTG u kopanju rovova i tranšea te utvrdjivanje bunkera i Hadžijaj

Isuf je zadužio oružje i municiju, čuvao stažu i bio na vojnoj nastavi.

Ocenjujući psihički odnos učinioaca prema predmetnom krivičnom delu sud nalazi da su oni isto krivično delo počinili sa direktnim umišljajem, odnosno da su kritičnom prilikom bili svesni zabranjene posledice i da su hteli nastupanje iste. Ovo stoga što prema izvedenim dokazima u predmetu nedvosmisleno proizilazi da su okrivljeni bili prethodno svesni, da u selu Nec postoji "OVK", da je formiran štab DTG, da je izabrano rukovodstvo Diverzantsko-terorističke grupe, kao i ciljeva i metoda delovanja "OVK", pa su tek potom preduzeli radnje a iz kojih proizilazi njihovo stavljanje pod komandu DTG "OVK" sela Nec - odnosno pristupanje istoj.

Sud je posebno cenio odbrane okrivljenih sa glavnog pretresa i to: Driton Beriše da on nije bio zadužen vojnim oružjem, te da nije čuvao stražu, Marko Ljuz da je samo kritičnom prilikom od neznanih lica dobio vojno naoružanje koje je potom predao sa municijom Jugoslovenskoj armiji a da nije bio pritom član "OVK", Hadžije Redžepa da nije kopao rovove kritičnom prilikom i bunkere i Hadžijaj Isufa da je samo sedam dana radio u kuhinji a potom pobegao iz sela, te nalazi da su iste neuverljive i nelogične i kao takve neosnovane i usmerene na izbegavanje krivične odgovornosti.

Ovo stoga što po oceni suda i svih izvedenih dokaza u predmetu a naročito iz materijalnih dokaza, nesumnjivo proizilazi činjenično stanje kao u izreci presude.

Kako se u toku glavnog pretresa nisu pojavile okolnosti koje bi dovele u sumnju krivičnu odgovornost okrivljenih to ih je sud oglasio krivim i kaznio po zakonu.

Odlučujući o krivično-pravnoj sankciji sud je imao u vidu stepen krivične odgovornosti okrivljenih kao i druge okolnosti predviđene odredbom člana 41. KZ SRJ.

Od olakšavajućih okolnosti sud je našao da su okrivljeni Driton Beriša, Hadrija Redžep, mladi ljudi, dok je u pogledu okrivljenog Hadžijaj Isufa našao da je otac petoro dece. Otežavajućih okolnosti nije bilo.

Čeneći napred navedene okolnosti kao i stepen društvene opasnosti predmetnog krivičnog dela i okrivljenih kao počinioca sud je okrivljene osudio na kazne zatvora i to: okrivljenog Driton Berišu u trajanju od 4 godine, okrivljenog Marku Ljuza u trajanju od 3. godine, okrivljenog Hadžija Redžepa u trajanju od 2. godine i okrivljenog Hadžijaj Isufa u trajanju od 1. godine i 5. meseci, nalazeći da će se istim u konkretnom slučaju postići kako svrha izricanja krivično-pravnih sankcija iz člana 5. tako i svrha kažnjavanja iz člana 33. KZ SRJ.

Kako se okrivljeni nalaze u pritvoru to je sud na osnovu člana 351. stav 1. tačka 6. ZKP-a u vezi člana 50. KZ SRJ odlučio da im se vreme provedeno u pritvoru uračuna u izrečene kazne.

Sud je okrivljene obavezao da na ime troškova krivičnog postupka svaki plati iznos od po 640 dinara, shodno vodjenom troškovniku u predmetu, a na osnovu člana 98. ZKP, te obavezao okrivljene da na ime paušala plati svaki iznos od po 3.000 dinara shodno dužini i složenosti krivičnog postupka te imovinskim prilikama istih, na osnovu člana 95. ZKP.

Sa svega napred iznetog sud je odlučio kao u izreci.

Zapisničar,
Ljiljana Mirjačić

Председник суда-судија

Петромir Јевуљ

Чланост отпретка обераа

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против ове одлуке дозвољена је жалба врховном суду Србије у року од 15 дана по пријему писменог отпретка исте, а преко овог суда.

FOND ZA HUMANITARNO PRAVO

File: Izveštaj Teki Bokshi, Okružni sud Leskovac – Driton Berisha i dr.

Sekundarni izvor: advokat Teki Bokshi i Dragan Zonjić

Datum izveštaja: 16.02.2000 godine

IZVEŠTAJ SA SUĐENJA

Sud: Veće Okružnog suda u Leskovcu, kojom predsedava sudija Goran Petronijević, sudija Okružnog suda u Beogradu, koji ranije bio na ispomoć kod Okružnog suda u Peći a sada radi na predmetima Okružnog suda Peć delegirani kod Okružnog suda Leskovac.

U ovoj krivično pravnoj stvari glavni pretres je više puta zakazivan ali nije održan zbog neprivodjenja optuženih.

No, kako su se stekli uslovi, glavni pretres zakazan dana 14.2.2000 godine je održan. Naime, po optužnici, kao četvrti optuženi se pojavljuje Bistrica Xhevdet, koji po nespornim navodima ubijen u KPZ Dubravi, istok, no Presdesnik veća postupak u odnosu na njega razdvajao da bi se protiv njega vodilo poseban postupak, da bi se stekli uslovi da se postupak nastavi u odnosu na ostale optužene.

Prisutni: Prvooptuženi Driton Berisha, drugooptuženi Marku Ljuz, trećeoptuženi Haxhija Rexhep i četvorooptuženi Haxhija Isuf.

Optuženog Drita je branio branilac adv. Teki Bokshi, optužene Marku Ljuza i Haxhija Rexhepa Dr. Hisnija Bitić, advokat iz Beograda a optuženog Haxhija Isuf branilac Dragan Zonjić, advokat iz Beograda.

Optužnica: Optužnicom OJT Peć Kt. br. 169/98 od 10.02.1999 godine okrivljeni okrivljeni se optužuju za krivično delo urduživanja radi neprijateljske delatnosti iz čl. 136 st. 2 u vezi sa st. 1. u vezi sa krivičnim delom terorizma iz čl. 125 KZ SRJ.

U činjeničnom opisu optuženim se stavlja na teret da u nameri ugrožavanja ustavnog uređenja i bezbednosti SRJ, u vremenskom periodu maj jul 1998 godine, u s. Nec, Opština Đakovici, postali pripadnici DTG u okviru po optužnici terorističke organizacije OVK radi vršenja krivičnih dela terorizma iz čl. 125 KZ SRJ koja sa pozicije albanskog seperatizma vrši oružane napade na pripadnike MUP-a Rep. Srbije i pripadnike Vojske Jugoslavije, građana srpske i crnogorske nacionalnosti i drugih nacionalnosti koji pokazuju lojalnost prema Republici Srbiji i Saveznoj Republici Jugoslaviji i vrše druge akte nasilja kojim je stvoreno osećanje nesigurnosti kod građana, na način što okrivljenom Dritonu se stavlja na teret da je

dobrovoljno pristupio UCK dana 22.07.1998 godine, u s. Nec, zadužio oružje, bio na vojnoj obuci, čuvao stražu i dr.

Slično optuženje je stavljeno na teret i ostalim optuženim.

Tok pretresa: Optuženi uglavnom su negirali pripadništvo UCK. Beriša je istakao da je on otišao u s. Nec da prodaje cigarete ali da je tako zadržan, zadužio oružje na silu i koristio prvu priliku pa je pobjegao i da po povratku obavestio komsiju Slobodana Kovačevića, radnika SUP-a u Đakovici.

Kako dokazi su izvedeni neki spiskovi u neoverenoj fotokopiji i slike. Optuženi su negirali da se nalaze u slike.

Optuženi su se branili na albanskom, a kao prevodilac je doveden lice koji izuzetno slabo govori albanski jezik koji pitanje kominikacije izmedju suda u optuženih još više komplikuje nego što stvara takvu komplikaciju.

Glavni pretres je okončan na način da su optuženi oglašeni krivim za krivično delo koje im je stavljeno optuženima na teret tako da su osudjeni:

- opt. Driton Berisha, kaznom zatvora u trajanju od 4 godine,
- opt. Luz Marku, kaznom zatvora u trajanju od 3 godine,
- opt. Rexhep Haxhija, kaznom zatvora u trajanju od 2 godine,
- opt. Isuf Haxhija, kaznom zatvora u trajanju od godinu i po dana.

Saglasno stanju u spisima optuženi Isuf Haxhija je bolestan, boluje od karcinoma, operisan je i to je razlog nešto blažije izrečene kazne.

Delo nije sa sigurnošću dokazano. Stvorena je grupa i ako optuđeni ne znaju medjusobom a prednje je uradjeno da bi se dobilo na dimenziji a i u najgorijoj opciji, tj. i pod pretpostavkom da su dokazani činjenični navodi optuženice, kazne su drštične, pogotovu za prvu dvojicu a posebno imajući u obzir da su sami prijavili njihovo prisustvo u UCK i da po njihovim prijavama tamo su zadržani bez njihove volje.